

תהלים

קיג

בו יסופר נפלאות מציהה מצרים:

א הַלְלוֹ יְהוָה הַלְלוֹ אֶת־שֵׁם יְהוָה: כ יְהוָה שֵׁם יְהוָה מִבְּרוֹךְ מָעָתָה וְעַד־עוֹלָם:
ג מִפְּרוּחַ־שִׁפְשָׁע עֲדַמְבּוֹאָו מַהְלָל שֵׁם יְהוָה: ד רַם עַל־בְּלָגּוּם | יְהוָה עַל הַשָּׁמִים בְּבָזּוֹ
ה מַי קְיוֹחָה אֶלְהָנוּ הַמְּגַבְּהִי לְשָׁבָת: ו הַמְּשֻׁפְּלִי לְרָאוֹת בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ: ז מַקְוָמִי מַעֲפָר
הַל מַאֲשָׁתְּ רַקִּים אֶבְיוֹן: ח לְהַשְׁבִּי עַם־גְּדִיבִים עִם גְּדִיבִי עָמוֹ: ט מַזְשִׁבִּי | עֲקָרָת הַבָּית
אם־הַבָּנִים שְׂמָחָה הַלְלוֹה:

קיד.

בו מבואר מפני מה וכמה יהודיה למלבות:

א בְּצִאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יְעַקֵּב מִיעֵם לְעֵז: ב הַיּוֹתָה יְהוָה לְקָדוֹשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשָׁלֹחוֹתָיו:
ג הִים רְאָה וַיָּגַן תְּרִידָן יִסְבֵּן לְאַחֲרָה: ד הַחֲרִים רְקָדוּ בְּאַילָּם עֲבָעָות בְּבָנִי־צָאן: ה מַה־לְּךָ
הִים כִּי תְּגַנֵּס תְּרִידָן תְּסִבֵּב לְאַחֲרָה: ו הַחֲרִים תְּרִיקָדוּ בְּאַילָּם עֲבָעָות בְּבָנִי־צָאן: ז מַלְפֵנִי אֲדֹון
חוּלִי אָרֶץ מַלְפֵגִי אֱלֹהָה יַעֲקֹב: ח הַהֲפַכִּי הַצּוֹר אֲגַם־מִים חַלְמִישׁ לְמַעֲינָוִים:

נקודות משיחות קודש – מזמור קיג מתוך "תהלות מנחם"

ב – יהי שם הווי' מבורך

ברכה מתוק דין קשה

א. איתא בזוהר⁽¹⁾ "כתיב יהי שם הווי' מביך – מי מברך .. רוזא חדא ידע חד מהברנה
במדברא (סוד אחד על מלת מברך, ידע אחד מהברינו, שהי' עמו במדבר), אחזיאו לי'
בחלמא (כי הראו לו בחלום), ורבץ יצחק כפטורהשמי' (ורבי יצחק מכפתור שמו), מי מברך
(שהקשה למה מברך כתוב בלי ואיזו), שירוטא (תחילתו) קשה וסופי' (וסופו) רק, מ"ב קשה
ודינה איה ודי (אותיות מ"ב מלת מברך הם רמזות על קושי ודין), ולבדר ר"ך (ולאח"ז)
באות אותיות רק, לרמז על רכונות והמתקה הדין).

כגונא דאי יומא דראש השנה מ"ב (כעין זה יש ביום ר"ה, שבו נברא העולם והוא סוד
מ"ב), דהא במ"ב אתוון אתרבי עולם⁽²⁾ (שהרי במ"ב אותיות שיש מב' דבראשית עד אותן ב' של
וב' ה', שהם יוצא השם מ"ב של אני בכח, ובכם נברא העולם), ועל דא אתרבי בדין⁽³⁾ (ועל
כן בתילה נברא העולם בדין, כמ"ש בראשית ברא אלקים, אבל) לבתר רק (אח"כ נמתקו
הدينם, כי שיתף הקב"ה במדת הדין את מדת הרחמים⁽⁴⁾, ועל דא תנין⁽⁵⁾ (ועל זה לדנו) כל
שירותין קשין וסופה דלהון וכין (כל ההתחלות קשות וסופן רכוות), ביוםא דראש השנה מ"ב
קשה בדין (כי ביום ר"ה הוא בחיי מ"ב, שהוא קשה בדין, ולכון נידון בו העולם⁽⁶⁾, ואח"כ),
ביוםא דעתךך רק בחדוה (ביום שמיini עצרת שבו נמתקו כל הדינים, הוא בשמהה").

(1) ח"ב קפז, א.

(2) בראשית א, א.

(3) פרש"י שם. ב"ר פ"י"ב, טו. תנאי שעיהוה"א רפ"ה.

(4) איוב, ה, ז. ראה קידושין, מ, ב.

(5) ראה ר"ה יא, רע"א.